

hindrende for, at vi kan komme langt videre, end vi er i dag.

Institutionsredegørelse II lægger op til integreret samarbejde mellem bl.a. sundhedsuddannelserne, og her har SF naturligvis en pointe, for alt andet lige ville sådan et samarbejde jo være nemmere, hvis sygeplejerske- og radiografuddannelsen lå i samme regi som de øvrige sundhedsuddannelser. Som det fremgår af redegørelsen, så har vi overvejet det problem; man lægger op til, at der skal være et tæt samarbejde mellem sygepleje- og radiografskolerne og de øvrige sundhedsuddannelsesinstitutioner.

Efter SF's opfattelse er et sådant samarbejde betinget af, at uddannelsen er placeret i samme regi, og det er jeg ikke enig i, selv om det jo som sagt givet ville være nemmere. I øvrigt så eksisterer der et tæt samarbejde mellem sundhedsuddannelsesinstitutioner i amtsligt regi og i statsligt regi, og sådan som jeg har forstået det, så fungerer det samarbejde endog særdeles godt.

På baggrund af de to redegørelser og de debatter, der allerede er i gang herom, forventer jeg, at der i løbet af de kommende år vil kunne iværksættes en række initiativer, som vil forbedre meritmulighederne dels gennem og via centerdannelser eller i hvert fald gennem et tættere samarbejde, hvis det ikke bliver til centerdannelser, dels en styrket koordinering og en styrket sammenhæng mellem sundhedsuddannelserne.

SF forestiller sig, at en bacheloruddannelse for alle sundhedsuddannelser – her må jeg forstå også de lange sundhedsuddannelser – kan bestå af professionsrettede uddannelser med tværfaglige elementer, f.eks. et antal fællesfag for alle sundhedsfagene og et antal professions-specifikke fag. Med de rette valgte kurser ville uddannelsen så enten være en professionsuddannelse som sygeplejerske, jordemoder osv. eller være første del af uddannelsen til læge eller tandlæge.

Det synes jeg selvfølgelig er en interessant tanke. Umiddelbart har jeg dog en stærk tvivl om, hvordan modellen lader sig gennemføre i praksis, og under alle omstændigheder er det et så vidtgående forslag, at jeg ikke finder, at vi kan diskutere det i ly af dette beslutningsforslag. I hvert fald mener jeg ikke, at en ressortmæssig ændring kan være grunden til, at man tager denne diskussion.

SF nævner reformbestræbelserne på sundhedsuddannelsesområdet, som der arbejdes på

for tiden. Der er to forslag på bordet: et fra Sundhedsuddannelsesrådet og et fra Sundhedskartellet. Og forslagene ligner faktisk hinanden, f.eks. opererer begge forslag med 4-årige uddannelser med væsentlig mere praktik end i dag, men også med en semesteropdeling, som gør uddannelsen mere studielignende og dermed måske også mere attraktive for kommende studerende.

De forslag indgår også i de overvejelser, jeg gør mig på området. Jeg mener imidlertid ikke, at ressortspørgsmålet er afgørende for, at der kan komme en afklaring af behovet for reform og for indholdet af en sådan reform.

Endelig vil jeg til sidst pege på, at Opgavekommissionen jo for nylig nærmere har vurderet ressortspørgsmålet bl.a. for de mellemlange sundhedsuddannelser. Som man måtte forvente, er der både fordele og ulemper ved placering i henholdsvis statsligt og amtsligt regi, og hovedkonklusionen var, at det i øjeblikket ikke forekommer hensigtsmæssigt at foretage nogen ressortmæssige ændringer.

Som jeg sagde indledningsvis, er jeg faktisk meget enig med de formål, som SF anfører som begrundelse og som intention for at lave en ressortændring. Jeg mener bare ikke, at en ressortændring er det nødvendige middel til at nå disse mål, men jeg er sikker på, at vi kan få et godt samarbejde om med andre midler at nå fælles målsætninger.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren vil komme med et argument for, hvorfor det ikke er en god idé at samle sygeplejerskeuddannelsen med de øvrige mellemlange videregående uddannelser.

Undervisningsministeren kom med en række argumenter for, hvorfor SF's argumentation måske ikke lige var den samme, som undervisningsministeren delte, men hvad er problemet ved rent faktisk at samle dem med alle de øvrige mellemlange videregående uddannelser? Ville det ikke være det letteste?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det er jo ikke en ren tilfældighed eller af historiske årsager, at uddannelserne ligger, hvor de gør. Det gør de jo bl.a., fordi de har en relation til bl.a. sygehusene og dermed også til den amtslige opgavevaretagelse i det hele taget.